अवर्द्धिषातां यौ राजमन्दिरे राजपुत्त्रवत् ॥ २१२ ॥
तौ तत्रावस्थितावेव तत्कालं राज्यलालसौ ।
संमन्त्र्य समगंसातामुद्दामैर्द्दिमकादिभिः ॥ २१३ ॥
बलिनौ तावबलया राज्ञ्यापास्तौ नृपास्पदात् ।
समन्यू स्वगृहादास्तां यावत् कृतगतागतौ ॥ २१४ ॥
एकतः पृष्ठतः प्रादान् महिम्नो निर्गतस्य सा ।
निर्वासनाय याष्टीकांस्तावत् प्रकटवैकृता ॥ २१५ ॥ युग्मं ॥
शक्तिसेनाभिधानस्य श्वशुरस्य निवेशनं ।
प्रविवेश स तज्ज्ञात्वा तं ते तत्रापि दुद्रुवुः ॥ २१६ ॥
शक्तिसेनेन याष्टीकाः सान्त्विता नाचलन् यदा ।
तदा भीतस्य जामातुर्व्यक्तं प्रादात् स संश्रयं ॥ २१७ ॥
तं लब्धसंश्रयं प्राप दिम्मको मुत्कलस्तथा ।
एरमत्तकनामा च परिहासपुराश्रयः ॥ २१८ ॥
श्रीमानुदयगुप्ताख्योऽप्यमृताकरनन्दनः ।
ललितादित्यपुरजा यशोधरमुखा अपि ॥ २१९ ॥
एकैकं तं मिथः सैन्यैर्भुवनक्षोभकारिणः ।
संभूय चक्रुर्द्वैराज्यं महिम्नः पक्षमाश्रितः ॥ २२० ॥
तस्मिन् महाभये दिद्दापक्षं मन्त्री सबान्धवः ।
एक एव तु तत्याज नाद्रोहो नरवाहनः ॥ २२१ ॥